

BUCURIILE LUI IISUS

Bucuriile lui Iisus au fost puține. Tradiția spune că adesea a fost văzut plângând, dar niciodată râzând. L-a bucurat credința neobișnuită a sutașului în Capernaum. Cu Lazăr din Betania era prieten și se bucura în compania lui. Se bucura ori de câte ori se scria în cer, în Cartea vieții, numele oamenilor. Acestea erau bucuriile mărturisite ale lui Iisus: că oamenii simpli, copiii, primesc Revelația. Tatăl îi face capabili de aceasta, împotriva aparențelor lor smerite, spre rușinarea înțelepților încrezuți, care nu admit nicio revelație, ci numai descoperirile minții lor.

Bucuriile ucenicilor erau multe. Dintre acestea una era că le dăduse Iisus putere să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului. Dar Iisus i-a înfrânat de la bucuria aceasta, arătându-le o altă bucurie mai mare: înscrierea lor în marea Carte a Vieții.

Bucuria minunilor te poate pierde în slava deșartă. Pe când în Cartea Vieții te scriu mai ales faptele pe care le-ai făcut plângând.

Cu puterea de a izgoni duhurile îi curăți pe alții și te poți primejdui pe tine; pe când cu lacrimile te curățești pe tine și îi folosești și pe alții.

Mântuitorul Hristos în casa lui Lazăr împreună cu surorile Marta, Maria și cu Lazăr, *frescă*

Iisus n-a pus accentul pe minuni, ci pe cunoștința de Dumnezeu și pe curăția inimii; iar la aceasta se ajunge de cele mai multe ori plângând.

Aceasta e pecetea veacului de acum pusă întărire lângă numele noastre din Cartea veacului viitor.

Poate că întrezărim întrucâtva cunoștința unuia din ucenicii Domnului, care ne dă sfatul paradoxal:

"*Bucurați-vă întru necazuri!*" (Sfântul Apostol Pavel) .

Sf. Apostol în răpirea în Rai a întrevăzut și taina că bucuria întru necazuri scrie numele omului în Cartea Vieții.

Acestea sunt, după Iisus, bucuriile legitime ale omului, care te fac om al veacului viitor; motivul bucuriei lui Iisus: omul care, deși copil¹ sau poate tocmai de aceea, primea rațiunile paradoxurilor

divine: "*Bucurați-vă când vă vor urî pe voi oamenii și vă vor prigoni și vor lepăda numele vostru din pricina Fiului Omului.*" (Luca 6, 22).

Când numele noastre sunt lepădate de oameni (Luca 6, 22) din pricina lui Iisus, acestea sunt culese și scrise în Cartea Vieții.

Dar Iisus mai avea o bucurie pe care n-a mărturisit-o niciodată, bucuria mare a mântuirii omului.

Bucuria că rostul întrupării Sale între oameni a fost împlinit, prinde oamenii.

(Părintele Arsenie Boca, Omul, zidire de mare preț)

¹ "Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, căci ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor".(Matei 11, 25)